

SCHRIFTMEDITATIE

"Gij zult de Naam des HEEREN, uws Gods, niet ijdel gebruiken, want de HEERE zal niet onschuldig houden, die Zijn Naam ijdel gebruikt

Exodus 20:7

In het derde gebod wordt het gebruik en misbruik van de Naam des HEEREN aan de orde gesteld. Let wel.. het is God zelf Die het gebruik en misbruik van Zijn Naam aan de orde stelt. God heeft iets van Zichzelf in Zijn namen geopenbaard. Er is méér dan een verband tussen God en Zijn namen. Hij heeft ZICHZELF namen gegeven. Dáárom mogen we in de overdenking van Zijn Naam, gedenken aan de grote genade van God: Hij heeft Zichzelf geopenbaard. Nu is het niet mogelijk, dat de volheid van het Wezen Gods in een Naam kan worden uitgedrukt. Maar wel is er in Gods namen zóveel en zó zuiver van God verklaard, dat mensenkinderen in die Naam schuilen als in een sterke toren. Hij is, die Hij heet... en Hij heet, die Hij is.

Dát is de grote genade in het derde gebod. Voor de gevallen mens is God de grote onbekende. Gemeenschap tussen Schepper en schepsel is er niet meer. Maar God heeft Zich bekendgemaakt in Zijn Namen-Deugden. De Namen van God verkondigen ons de grote eenzijdige liefde in Zijn bevrijdende en verlossende handelingen. Het ging alles van HEM uit. In Zijn Namen laat God Zich in het hart zien. Daarom zijn de Namen van God heilig en geducht. Zijn Naam is een sterke toren.. een Toevlucht.. een Zon en Schild. In Psalm 54 roept de dichter: "O God, verlos mij door UW Naam".. God heeft Zich in grote genade neergebogen in mensentaal. Die mensentaal heeft Hij willen gebruiken voor Zijn heilig doel. Zo is er in de naamgeving door God van God, een Zich neerbuigen ten onswaarts.

De naamloos donkere nacht van het "afgescheiden zijn" van God, wordt doorbroken door een straal van de "Zon der Gerechtigheid". Een STEM klinkt het volk tegemoet: Ik ben: DE HEERE, uw God.

Het derde gebod benadrukt de Naam: HEERE. Deze

Naam wordt door onze statenvertalers met 5 hoofdletters geschreven. Het is de Godsnaam J.H.V.H.. onder ons vaak uitgesproken als JeHoVaH. (betere uitspraak waarschijnlijk Jahveh). Ondoorgrondelijk en onuitputtelijk is deze Naam van God. Hij openbaart Zich in deze Naam als de God van het leven.. IK BEN, DIE IK BEN.. of IK ZAL ZIJN DIE IK ZIJN ZOU. Hij is de God van de eeuwige Verbondstrouw. In deze Naam wordt ons de eeuwige barmhartigheid van God ontsloten. Het is opmerkelijk, dat deze Naam ook gegeven wordt aan de tweede persoon: de eeuwige Zoon van de Vader. In Jeremia 23 lezen we: "Zie, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken, Die zal Koning zijnde regeren, en voorspoedig zijn, en recht en gerechtigheid doen op de aarde; in Zijn dagen zal Juda verlost worden en Israël zeker wonen, en dit zal Zijn Naam zijn, waarmee men Hem zal noemen: De HEERE, ONZE GERECHTIGHEID!"

Het derde gebod verbiedt het ijdel-onwaardig-zinloos gebruik van de Naam des HEEREN. Wij moeten hierbij niet allereerst denken aan het "Vloeken". Dit vloeken is een Godonterend kwaad. Ons volk staat in deze wereld bekend als een vloekend volk. Alle lasteraars van de Naam des HEEREN zullen door God worden geoordeeld. Laten we echter vóór alles de overtreding van dit gebod bij onszelf zoeken. Wij hebben het rechte gebruik van God's Namen geheel verloren. God is door ons niet in erkenntenis gehouden. De wet is geestelijk. Door het Evangelie belicht, worden de geboden als doorzoekende en doorlichtende lampen. Waar de lamp van het derde gebod ons gaat beschijnen, begint onze lamp te doven. O, de rechte aan-

bidder zullen Zijn Naam in Geest en Waarheid aanroepen, danken en eren. Inplaats van dit rechte aanroepen van de Naam, ontwaren we de totale ontluistering van ons leven.

Ik ben een mens. In Adam wilde ik mij, ten koste van Mijn Schepper, een eeuwige naam maken. Met mijn naam wil ik de hemel en de aarde volschrijven. Dwaze torenbouwer die ik ben.. naam maken.. dat is alles wat ik wil. Om "Naam" te maken kunnen wij alles gebruiken... God en de duivel. Gods Naam wordt opgeheven om de naaste te vervloeken. Zijn Naam wordt misbruikt om mijn doel te bereiken. Dat duivelse kwaad, dat rad van onze geboorte.. het is ontstoken van de hel. Vol is de wereld van misbruik van Gods Naam. Vol is ook ons leven van misbruik van Zijn Naam. Daar is niemand, die de hoogste Majesteit met eerbied wil prijzen.

Maar.. er zijn toch wel mensen die Gods Naam willen eren? Er zijn toch veel verenigingen die de "Eer van Gods Naam" beogen? Er zijn toch in de politiek handhavers van de eer van Gods Naam? En in de kerk dan? Er worden geen groter zonden bedreven dan in de kerk. Mensen, mensen.. waar het Evangelie kracht doet.. waar Christus ons de Wet verklaart.. o, daar komen wij openbaar als Godonterende booswichten. Dan komt het wel uit dat we Baälpriesters zijn inplaats van "Ware" bidder en aanroepers van Gods Naam. Onze verontschuldigen zullen niet kunnen bestaan. Wie gelooft de grote Wetsleraar Jezus? Hij heeft het ijdel godsdienstig gebruik van de Naam, de tempel, het altaar en de gave aan de kaak gesteld. Dit gebod. deze schijnende lamp, maakt de duisternis openbaar. Het gebod bevestigt de oude waarheid: "Dat wij en onze kinderen midden in de dood liggen en aan het oordeel der verdoeming onderworpen".

Welaan, dat we het geloven mogen.. dat we voor de Heere anders niet hebben voortgebracht dan schurftigheid en geschreeuw. Geloof je het niet? Vraag het aan Petrus. God Zelf heeft Zijn geliefde Zoon een Naam gegeven.

Hij noemde Hem: Jezus-Zaligmaker-Ruimtemaker. Petrus heeft Hem beleden als de Christus Gods. Maar o, daar struikelt hij over de Naam, de persoon van Jezus. Petrus.. ben je het gebod vergeten? Ja, ik kom in het gedrang..ik..m'n naam..m'n persoon. Dat kost mij m'n hoofd. Angst-verwarring en duisternis maken zich meester van de ziel. Tenslotte roept Petrus God te hulp..heft Gods Naam op..tegen Jezus: God weet, dat ik, Petrus, niets met deze persoon te maken heb. Ik ken die mens niet. De zaal van Kajafas is vol van de vloek van Petrus Toen scheurde de aarde en verslond de dappere man..Nee, nee, want Jezus heeft juist, onder EDE, verklaard dat Hij Gods Zoon is. Ja, dat gebeurde in dat ene zaaltje. Daar werd gevloekt en beleden.. daar stonden de EEDGE-TROUWE en de meinedige. Gods wil is Wet. Geen jota zal ter aarde vallen. Uit het verscheurde hart van Jezus is de goede belijdenis bevestigd: Vader, Ik heb Uw Naam verheerlijkt op de aarde.. Vader, zij hebben de eer van mensen en hun eigen naam liever dan Uw eer en Uw Naam.

Zie, hoe Gods Wet ook belofte is. "Gij zult de Naam des HEEREN Uws Gods niet ijdel gebruiken". God zocht alom, maar ach, Hij vond er geen.....

Hier is Hij: Jezus Christus, de verheerlijker van Gods Naam. Hij draagt het gebod als een teer geschenk in een ontzagwekkend belijden. Hij draagt het gebod tussen vloekers en meinedigen. Hij draagt het mee in de diepste duisternis der verlating..

Ja, wij misbruiken de Naam voor onze doeleinden. Wij staan tegen Hem te bidden en stapelen in grote oneerbiedigheid onze woorden tegen Hem op.

Wie zou die hoogste Majesteit,
Dan niet met eerbied prijzen?

Zie op Hem. Hij roept Zijn Vader aan om vergeving voor schuldigen. Dáárom vloekt Hij Petrus niet naar buiten. Daarom sluit Hij dese
(in eigen oog volhardende heilige) NIET
VOOR EEUWIG BUITEN.

Hij.. Jezus, zag hem aan. In Zijn heilige ogen brandden de lampen van Gods Wet--Barmhartigheid--liefde--geloof--gehoorzaamheid.

O, dat is niet uit te houden..

Er breekt iets..ik..met mijn melaatse mond en onreine lippen..ik verga. Maar de kool van het altaar gloeit reeds. En hij, Petrus, naar buiten gaande, weende bitterlijk.

Ontzondig mij met hysop, en mijn ziel
Nu gans melaats, zal rein zijn en genezen..

Zeg eens, ontbreekt er iets aan het derde gebod? Heeft God het waar gemaakt? Ja of nee?
—"Gij zult de Naam des HEEREN Uws Gods niet ijdel gebruiken"--? Heeft God onschuldig gehouden? Waarlijk, de straf, die ons de vrede aanbrengt was op Hem. Die Zelf onze zonden gedragen heeft in Zijn lichaam op het hout.

Ja, de raad van de kerk sprak: Wij hebben een Wet, en naar die Wet moet Hij sterven.. Hij heeft Gods Naam misbruikt, een Naam die Hem niet toekomt.

O, groot geheim van eeuwig welbehagen. Onmeetbare liefde en barmhartigheid. De lamp van het derde gebod is in Jezus een groot vuur geworden. Dat vuur blaakte aan alle zijden. En toch: Hij heeft de goede strijd gestreden en het geloof behouden. De zege is Hem beschoren. Hij, Jezus, is een vloek geworden.. zonder in een vloek te veranderen. Hij komt ook terug.. met Zijn Genade, Geest en Majesteit. Hij gaat onderwijzen, hen die dwalen. De lampen blijven schijnen, ook de lamp van het derde gebod. Ze blijven schijnen in Christus Jezus. De dood wordt teruggedrongen en de bede rijst op: Uw Naam worde geheiligd", omdat Uw Naam geheiligd IS.

Om Uws Naams wil, HEERE, vergeef onze onrechtigheden, want deze zijn groot. Onze walmende naamlampen worden uitgeblust. Niet ineens.. het gaat langzaam, maar zeker. Zeker, omdat onze lampen in Christus reeds zijn uitgeblust. Zijn Naam moet eeuwig d' eer ontvangen. Ja, het moet. Maar straks zal Zijn Naam

eeuwig de eer ontvangen. En een iegelijk, die de Naam des HEEREN zal aanroepen zal zalig worden. Want op de berg Sion en te Jeruzalem is ontkoming voor de overgeblevenen.

Ach, Heere, geef-geef ons hier te mogen aanvragen stamelend: "Niet ons, o HEERE, niet ons, Maar uwen Naam geef eer, om Uwer goedertierenheid, om Uwer waarheid wil". Dat is: Wil het Zelf doen, o HEERE onze God... wij komen er niet aan toe.

Mijn God, U zal ik eeuwig loven,
Omdat Gij 't hebt gedaan;
'k Verwacht Uw trouwe hulp van boven;
Uw waarheid zal bestaan;
Uw Naam is voor't oprecht gemoed
Van al Uw gunstvolk goed.

Psalm 52:7

D.C.O.